

Скарбничка

Дитяча газета

Прохання мами 3

Пригоди шукачів 4

Після урагану 6

Почтовые голуби 7

Айсберги 8

Веселый English 9

Прищеплення
серця 10

Майский жук

Всем привет! Вы себе даже не представляете, как я испугалась десять минут назад! Вначале что-то сзади меня сильно загудело, потом замолкло. А потом идущая навстречу мне девочка, глядя на меня, как закричит: «На голове чудовище!» Я сразу же дотронулась рукой к своим волосам и прикоснулась к чему-то живому. И вдруг снова, прямо на моей голове, как загудит: ж-ж-жжжж-жжжж-ж!!!

Теперь мне смешно, но тогда я вся дрожала от страха и неожиданности. А это был самый настоящий майский жук! Вы боитесь майских жуков? А знаете что-нибудь о них?

Я, честно говоря, тоже знала о них очень мало. Даже не знала, приносят они пользу или нет. Начала искать информацию о них. Вот это да! Хотя в основном все пишут, что майский жук — опасный вредитель растений, его личинки перегрызают даже корни взрослых деревьев, но он также является загадкой для ученых. Они просто голову ломают: как такой тяжелый жук может летать? Его крылья совсем к этому не приспособлены. Но он все же летает, да еще как! С шумом, гудением, будто в нем помещен настоящий автодвигатель!

Мы, друзья, часто делим людей на две категории: есть хорошие люди — с ними нужно дружить; есть плохие — с ними дружить нельзя. Какая-то доля правды в этом есть. Ведь не зря говорят: «С кем поведешься, того и наберешься». Но давайте посмотрим и с другой стороны: нельзя судить о человеке по одному поступку или по внешнему виду. Нам порой кажется: разве этот человек способен на какое-то доброе дело? В таком случае нам нужно вспомнить майского жука: хотя его строение говорит о том, что он не может летать, а он все-таки летает!

Каждый человек может приносить огромную пользу, если он будет связан с невидимым нашему глазу источником добра. Этим источником является Бог — наш Творец! Он может дать каждому, кто пожелает, мудрость и силу для добрых дел. И даже если тебе порой кажется, что у тебя ничего не получится, не сдавайся! Твой Творец создал тебя для добрых дел, значит, Он поможет тебе! А если увидишь на улице майского жука — улыбнись и вспомни наш разговор.

Удачи всем вам, ребята!
Дружба Дружбозна

Сором'язлива суничка

На галявинці весняній

Виросла суничка:

Біла хусточка на ній,
Зелена спідничка.

— Яка гарна в нас сестричка! —
Трави шепотіли.

Засоромилась суничка
І почервоніла.

Геннадій Горовий, м. Обухів

Ребус

Разгадай ребус и запиши
слово _____

3=М

Муравейник

2

Брати

5

Тварини роблять добро

11

Муравейник

Во второй половине мая погода установилась солнечная и жаркая. Хорошо, что настало время каникул и не нужно сидеть в классе – там бы было очень душно. А так можно поехать на озеро – там вода уже хорошо прогрелась, можно купаться и строить замки из мокрого песка на берегу. Сегодня Настя и Диана узнали, что их бабушки договорились завтра поехать туда с самого утра, пока не сильно жарко. Вот девочки и стали решать, что они возьмут с собой, что будут делать на озере.

Наступило долгожданное утро, и счастливые подружки в сопровождении своих разговорчивых бабушек шагали к автобусной остановке. Девочки помогали бабушкам нести пакеты с пляжными ковриками и своими игрушками, а бабушки несли сумки с едой.

Наконец они сели в автобус, который довольно быстро довез их до конечной остановки. Оттуда – минут пятнадцать идти пешком до озера. Насте и Диане не терпелось поскорее искупаться.

– Давайте расположиться здесь, под деревьями, на горке, – предложила Настина бабушка Валя. – Здесь хорошо будет наблюдать за девочками, когда они будут играть возле воды, и тенек есть. На солнышке мы просто сгорим. Да и девочкам скоро спрятаться в тенек нужно. Здесь как раз хорошо. И сидеть удобнее на травке.

Бабушка Дианы Аня – сразу же согласилась с таким предложением, и все четве-

ро быстро расположились на зеленом склоне под тенью деревьев. Диана и Настя попросили разрешения искупаться.

– Хорошо, идите, только не заходите на глубину. Мы сейчас к вам придем, – решили бабушки, аккуратно складывая одежду.

– Ах, какая хорошая водичка! – подружки с удовольствием забежали в воду. – Ой, а сколько тут мальков! Бабушки, идите поскорее, посмотрите, пока они не уплыли!

Время купания и построй-ки замков из мокрого песка в веселой компании детвора пролетело незаметно, и девочки почувствовали, как сильно они проголодались.

– Диана, Настя! Идите кушать! – услышали подружки голос бабушки Вали. – Только сполоснитесь от песка.

– Вы позвали нас как раз вовремя, – сказала Настя, когда они с Дианкой закуты-вались в свои полотенца, – как это вы догадались, что мы уже проголодались?

Девочки и бабушки весело рассмеялись и устроились на ковриках вокруг скатерти, на которой было много еды.

– Ой, смотрите, муравьиная дорожка! Они прямо сюда направляются, к нашей еде! – заметила Диана. – Я сейчас им дам большую крошку и мы посмотрим, что будет.

Оказалось, что наша компания расположилась недалеко от муравейника.

Муравьи сразу же остановились возле крошки, окружили ее и стали тащить по направлению к своей нор-

ке. Крошечные, они упорно тянули свою добычу. Но несколько муравьев все-таки продолжали бежать в сторону скатерти с едой.

– Наверное, это разведчи-ки, – предположила бабушка Аня, – они чуют запахи пищи и сейчас позовут всех обитателей муравейника. Давайте кушать быстрее, а то начнут скоро нас кусать.

– А может, давайте пересядем? Просто немножко сдвинем наши коврики и скатерть в сторону, – предложила бабушка Валя. – Муравьи – «народ» организованный и трудолюбивый. Даже в Библии о них говорится и ставится в пример людям, чтобы никто не был ленивым. Так что давайте не поленимся и передвинемся с их территории.

Сказано – сделано. И вот уже на новом месте Дианка шепнула бабушке Ане что-то на ушко. Бабушка Аня закивала головой и попросила бабушку Валу:

– А вы не могли бы дать нам почитать Библию? Мы так поняли, что она у вас есть, раз вы знаете, что там о муравьях написано.

– С удовольствием! Там вы найдете очень много интересного и полезного. Я так рада, что муравейник помог вам заинтересоваться этой удивительной книгой. Зайдете вечером к нам, и я дам вам Библию, – сказала бабушка Валя. А Дианка от радости захлопала в ладоши. Она давно хотела, чтобы и ей бабушка читала Библию перед сном, как бабушка Валя Насте.

Мне подарили новый мяч!
Сегодня – день рождения!
И горечь прежних неудач
Ушла тотчас в забвенье.

Мне бегать с мячиком не лень,
И прыгать, и кружиться,
Мне мяч помог за этот день
С соседкой подружиться.

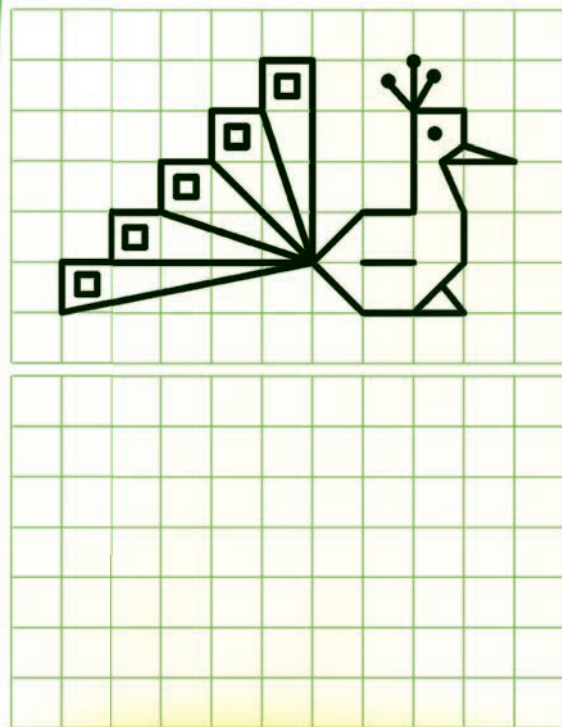
Как хорошо дарить друзьям
Подарки в день рождения,
Они помогут им и нам
Улучшить настроение.

И новых завести друзей,
Урок добра усвоив:
Его, как зернышко посеи –
Умножишь радость вдвое!

Ольга Бокова

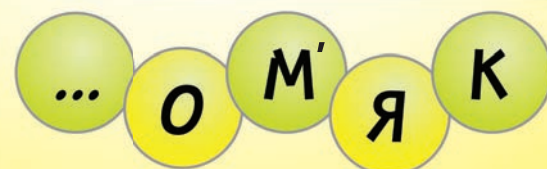

Нарисуй по клеткам.

Літери

Знайди, якої літери не вистачає.
Напиши її замість «...»

Какая нежная березка
У нас под окнами растет,
Ее зеленая прическа
К наряду белому идет.

Она стройна, негорделива,
Спокойно смотрит из-под кос,
Как тихо кланяется ива,
И чешет ухо рыжий пес.

И, за березкой наблюдая,
Хочу такой же нежной стать,
Чтоб жизнь, как зелень молодая,
Могла от нежности сиять.

Ольга Бокова

Примеры

Раскрась Скворцы

Василь Сухомлинський

Прохання мамі

Ігор з хлопцями грав у м'яча на вигоні. І хвалився:

— Я найвлучніший!

Хлопці сміялися:

— Ігоре, ти хвалько.

А Ігорові хотілося довести, що він найвлучніший.

Він і каже:

— Бачите, он у дворі висить біла сорочка. Кину м'яч і поцілю.

А то був двір бабусі Ярини, вона жила поруч з Ігоровими батьками.

Кинув Ігор м'яча — і залишилася на сорочці чорна пляма.

Бачила бабуса Ярина, хто кинув м'яч. Підійшла до Ігорової мамі й покаржилася.

Приходить Ігор додому, а мати вже знає про шкоду. Вона й каже Ігорові:

— Бабуса старенька. Із силою випрала вона сорочку, повісила сушити. А ти забруднив її. Знову бабусі треба прати...

Ігор стоїть, похнюпив голову.

— Піди до бабусі, попроси вибачення, — каже мати.

Пішов Ігор до бабусі Ярини. Стоїть бабуса на подвір'ї, підходить до неї Ігор, став і мовчить.

— Що ти хочеш сказати, Ігоре? — запитує бабуса.

— Мати послала, щоб я попросив у вас вибачення...

Бабуса мовчала. Тільки дивилася на хлопця. Потім зітхнула тяжко й пішла до хати...

Палац

Давним-давно на світі жив могутній правитель, у якого було дуже багато грошей. Одного разу він закликав архітектора, якого звали Джакуб, і наказав йому побудувати найкращий палац десь у високих мальовничих горах. Джакуб отримав гроші на будівництво, зібрав людей і пішов у гори. Вони йшли до тих пір, поки не знайшли чудове місце. Але тут, на місці, він виявив, що місцевим жителям немає чого їсти. Багато з них були хворі, а інші при смерті.

Джакуб був доброю людиною, він узяв усе, що мав, і все, що отримав від царя для побудови найкращого палацу у світі, і купив їжі для голодних і ліків для хворих.

Через деякий час цар поїхав подивитися на свій палац і виявив, що робота навіть не почата. Він розгнівався і попросив Джакуба пояснити все. Архітектор розказав йому про бідних, голодних і хворих жителів цієї країни. Він пояснив, що потратив усі гроші до копійки, щоб нагодувати і вилікувати цих людей. Цар був дуже розгніваний. Він велів схопити Джакуба й сказав: «Завтра ти помреш за свої діла!» Але наступної ночі царю приснився сон, в якому він потрапив на небеса. Тут йому показали дивовижний палац.

— Чий це палац? — спитав цар у ангела.

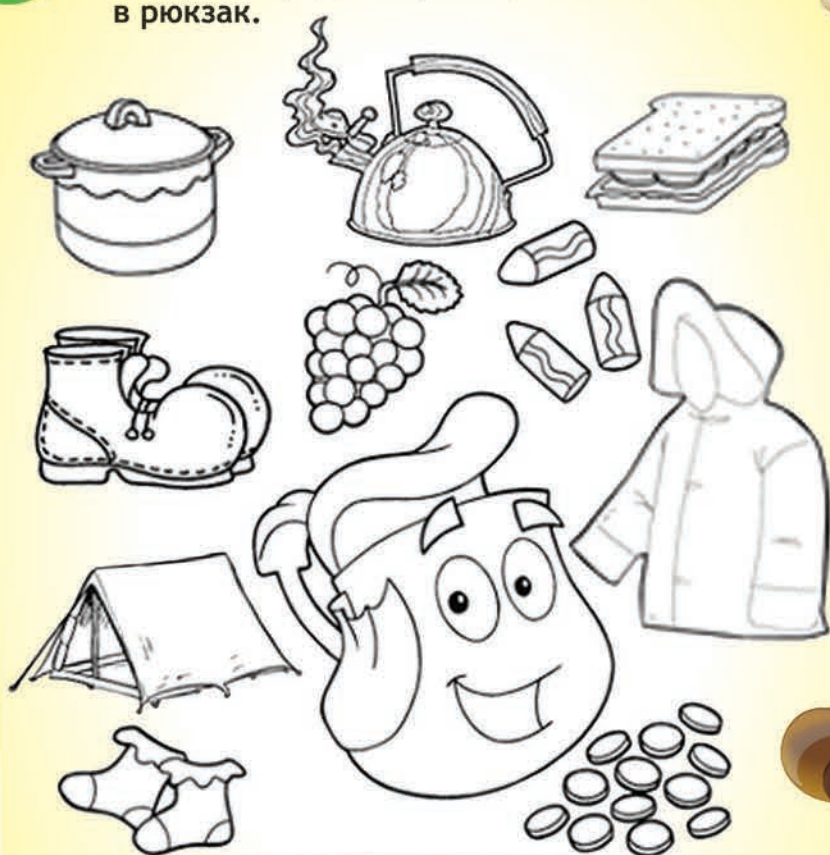
— Це палац добрих справ, і побудований він для тебе твоїм мудрим архітектором Джакубом, — відповідав ангел. — Усі будівлі на землі будуть зруйновані, але цей чудовий палац стоятиме вічно.

І тут цар прокинувся. Вражений побаченням, він велів звільнити Джакуба і назначити його першим архітектором свого царства.

Поход в горы

Завдання 1

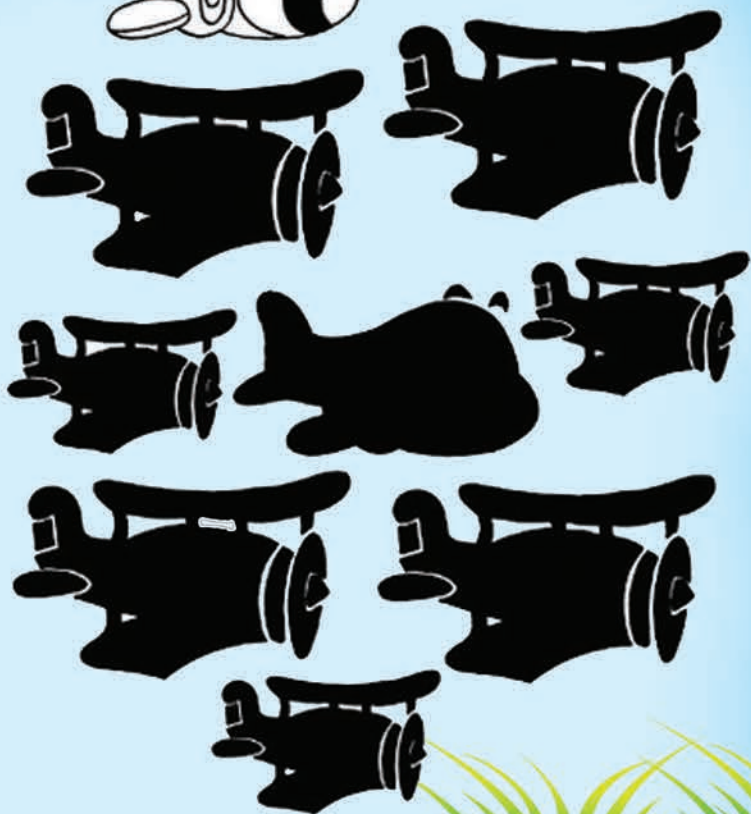
Подготовка. Что ты возьмешь с собой в горы? Раскрась предметы, которые ты положишь в рюкзак.

Завдання 3

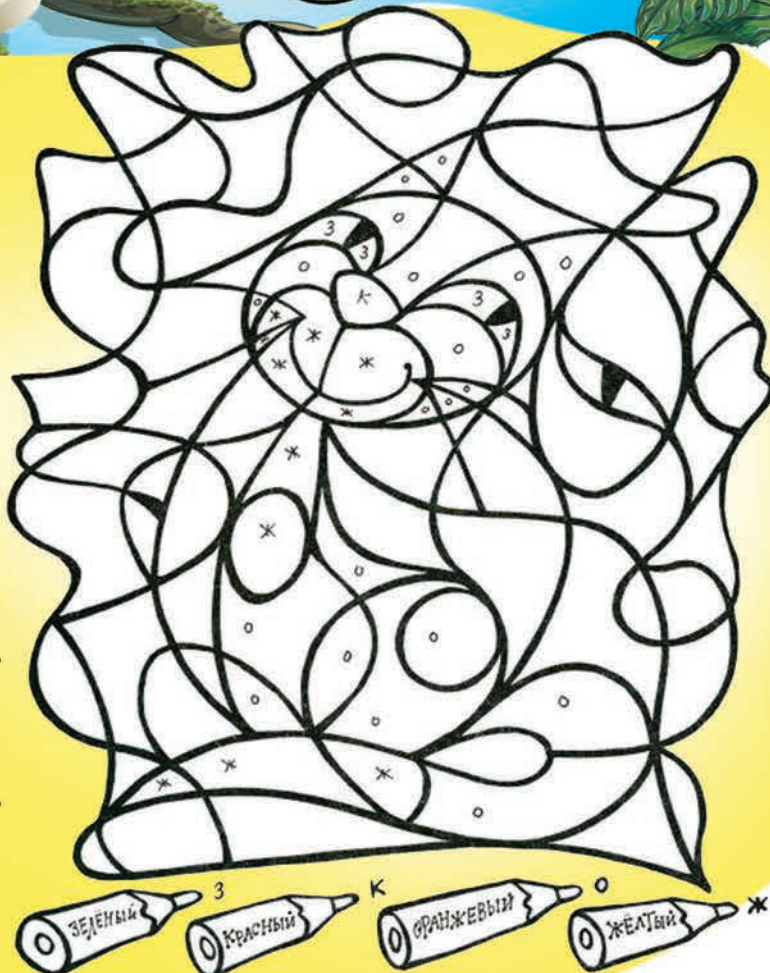

Ты стоишь на вершине горы. Вдруг пролетает самолет. Найди его тень.

Завдання 5

Раскрась рисунок и узнай, кто находится на вершине горы.

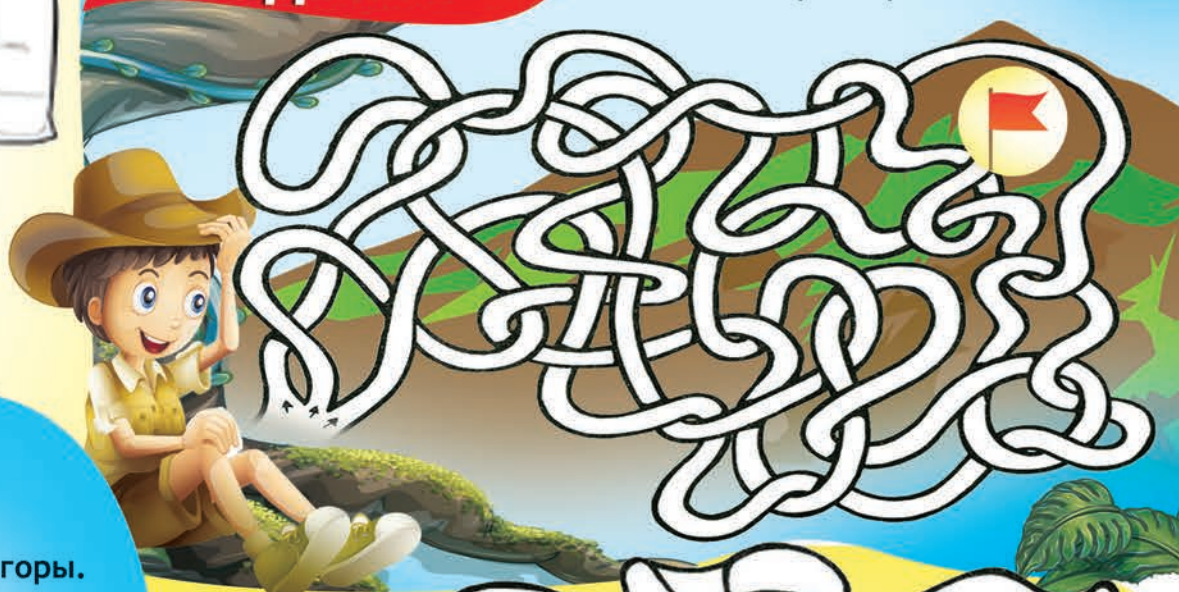
Завдання 2

Найди на карте Украины горы. Они обозначены красным цветом. Напиши их названия. Какая самая высокая гора в Украине? Отметь ее на карте точкой, напиши рядом название.

Завдання 4

Найди дорогу к вершине самой высокой горы Украины.

Брати

Іван Щербак

Василько захоплено розповідав своєму двоюрідному братові Сашкові про школу, своїх друзів, вихваляючись власними досягненнями як у навчанні, так і в спортивній секції з плавання, говорячи, що він найсильніший, найхоробріший і найбільш здібний у класі.

Тільки-но закінчилися заняття в школі, Василько приїхав до села, де жила його тітка Тетяна й двоюрідні брат і сестра. Василько з братом були ровесниками, тому хлопцям було про що поговорити між собою. Сьогодні вони домовилися піти до річки порибалити.

Хлопчики поспішали, тримаючи в руках вудки, адже сонечко вже підіймалося, а йти до річки ще було далеченько. Була тепла погода днина, довкола виспівували різноманітні птахи, а з наближенням до луку все голосніше лунали переливи солов'я. Та хлопці не звертали уваги на те, що відбувалося довкола них, вони були захоплені розмовою, особливо Сашко, якому аж дух перехоплювало від того, що розповідав йому Василько, – стільки пригод і небезпек у місті, та стільки цікавого.

Скінчивши розповідати Сашкові про школу, Василько похвалився:

– Слухай, а я нещодавно зі своїм класом ходив на екскурсію до зоопарку! І там наша вчителька запропонувала нам піти до тераріуму. Знаєш, багато моїх однокласників відмовилися, а я пішов.

– І тобі не було страшно? Там, напевно, багато змій і пітонів? – перепитав Сашко брата.

– Мені? Та ні! Ти ж знаєш, я, напевно, нічого й нікого не боюся. Там дівчата з мого класу і деякі хлопці

очі зажмурювали від страху і швидше повиходили. Такі кумедні.

– Цікаво, а крокодил там був? А черепахи?.. – Сашкові цікаво було знати, хто ж, крім змій, живе в тераріумі.

– Та вже не пам'ятаю, – пробурмотів, опустивши очі, Василько. – Це вже давно було.

Він припинив говорити, відвернувши погляд. І швидко продовжив:

– А знаєш, я минулого літа таку рибину спіймав, що ледве додому доніс!

– Та невже? Мій тато теж рибалка, але йому не вдавалося таку впіймати. Мені тато розповідав, що в нас біля річки водяться гадюки, але я ще не бачив, а ось удома в садку в нас живе вуж.

Хлопці вийшли на луг. Стежина звивалася поміж рідко розкиданих кущів верболозу та поодиноких диких груш. Раптом Василько, який ішов попереду, різко спинився і, витягнувши руку вперед, вказав додолу на стежку. Сашко наскочив на брата і вигукнув: «Ти чому це?»

Стежку перед ними переповзала змія. Сашко поглянув на неї, ступив один крок. І почув позаду голос Василька: «Це що за змія? Напевно, гадюка?!» Сашко, нахилившись вперед, придивився і мовив: «Та ні, це вуж, у нього на голові жовті вушка і весь він сіруватий». Обернувшись, щоб ще щось сказати Василькові, він побачив, як той стрімголов біжить назад до села, а вудка лежить кинутою на стежині.

– Ти куди? Не бійся! Він не отруйний! – кричав Сашко. Але його двоюрідний брат так поспішав, що не чув і не помічав нічого.

Похапцем піднявши вудку Василька, Сашко кинувся

його наздоганяти. Та зробити це було нелегко. Лише неподалік від дому Василько почув Сашка і спинився. Коли Сашко підбіг до нього, той стояв, опустивши голову, спітнілий, тремтячи, він жалібно видавив із себе: «Ти тільки нікому не кажи».

Сашко поклав вудки біля себе, взяв Василька за руку і підвів до лавки. Сівши, він сказав: «Напевно, нам треба відпочити. А то мама питає, чому ми так рано прийшли, де риба та ще чому так розпашілися». Він усміхнувся, додав: «Знаєш, у мене є ідея. Завтра в тата вихідний. І він хотів піти на рибалку. Я просив його взяти мене з собою. Тато стільки всього знає і вміє, а ще він розповідає цікаві історії. Підеш з нами? З моїм татом не страшно, а ще він мене навчив, що коли мені буде колись боязко, то треба лише помолитися і сказати: «Боже, допоможи мені! Будь зі мною!». Я вже стільки разів так говорив, і це дійсно спрацьовує». Василько, підвівши голову, мовчки дивився і слухав свого братика. Йому було і соромно, і добре водночас. Соромно через свої хвостощі і ганебну втечу, а добре від того, що в нього такий сміливий брат.

– Вибач, що я вихвалявся, – ледь чутно сказав він Сашкові.

– Гаразд. Це буде нашою таємницею. А якщо ти боятимешся знову чогось, скажи так, як я тобі говорив, і пам'ятай, що Бог завжди з тобою. Ходімо назад до річки, я тобі розповім про це, поки нас тут не побачили.

Хлопці підняли свої вудки і пішли знову до річки. Цього разу Василько йшов переважно мовчки, уважно слухаючи розповідь Сашка.

Приклади

$$1 + 3 = 4$$

$$2 + 2 = 4$$

$$1 + 2 = 3$$

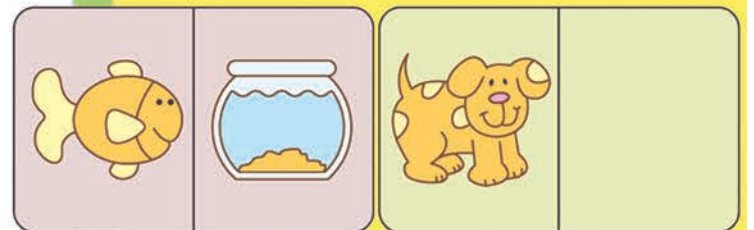
$$1 + 1 = 2$$

Дорожка

Проведи лінію через весь росток с горшочком, не виходя за контур.

Подумай: что должно быть нарисовано в пустой клеточке? Дорисуй.

Якої літери не вистачає?

Ерік Б. Хеа

Після урагану

Минуло всього два дні з того часу, як ураган Карла обрушився на побережжя Техаса. Місіс Кірк з двома дітьми, Денні та Бетті, стояли перед своїм крихітним прихистком і розмірковували, що їм тепер робити. У них не було радіо, тому вони не чули штормового попередження. Несподівано вони опинилися в самому центрі урагану. До океану було близько кілометра, та величезні хвилі з великою силою обрушувалися на сушу.

Дорога до міста була зруйнована і затоплена. Сусіди встигли виїхати до початку урагану, людей зовсім навколо не залишилося, а запаси їжі і питної води завершувалися.

Денні підняв прапор і розвів вогнище, та все було марно. Густий туман і низькі хмари закривали їх від будь-якого літака, що пролітав. На третій день після урагану місіс Кірк вимушена була зменшити норму харчування. Тепер вони їли по чашці кукурудзяної каші двічі на день. Денні та Бетті були засмучені. Вони зібрали багаття і виклали слово «ДОПОМОЖІТЬ» на білому піску

пляжу. Аж раптом вони побачили людей. Це була мексиканська сім'я – батько, мама і троє дітей. Вони були одягнені в лахміття, голодні.

– Ми втратили все, – сказав батько. – І вже три дні не їли. Прошу вас: дайте нам трохи їди – тільки для дітей.

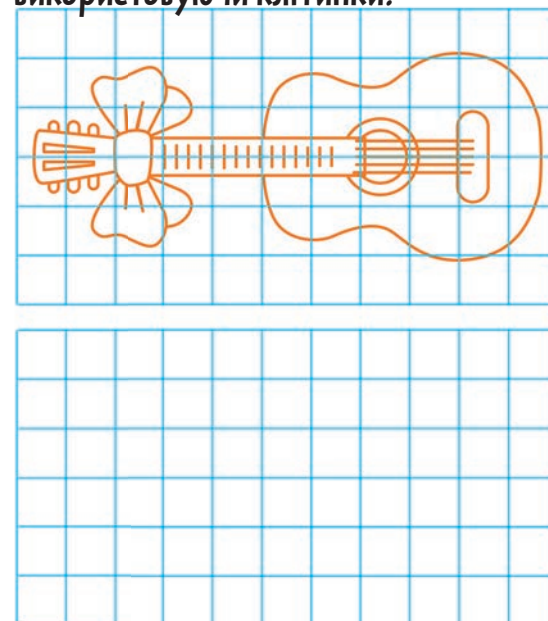
– У нас небагато їжі, але ми поділимося, – відповіла місіс Кірк.

Денні не сподобалося рішення мами, він також був голодним, а їжі мало. Проте місіс Кірк ще не встигла закінчити обідню молитву, як Денні зіскочив з-за столу і вибіг.

– Мені щось почулося, – крикнув він.

І йому не тільки почулося! Він побачив, як хмари розійшлися, визирнуло сонце і з'явився літак, з якого вниз на парашуті полетів великий груз з продуктами. Як бачите, за гостинністю часто ідуть благословення.

Потренуй руку. Намалюй гітару, використовуючи клітинки.

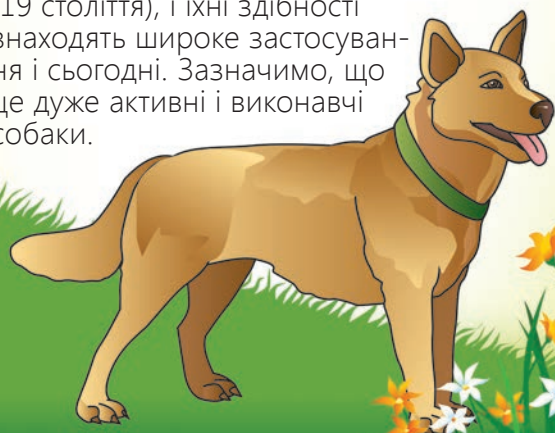
Найди неперервную последовательность цифр от 1 до 10.

Розумні чотириногі друзі

Австралійський пастуший собака

Ця порода виведена австралійцями, яким був необхідний надійний помічник для спостереження за величезними стадами овець. Представники цієї породи славляться своїм розумом, здатністю розуміти господаря з півслова, легко піддаються дресируванню. Ці собаки не просто заганяють слухняних овець, вони здатні впоратися і з упертюхами – легко покусуючи тварин, вони примушують їх іти туди, куди вказує пастух. Породу виведена відносно недавно (19 століття), і їхні здібності знаходять широке застосування і сьогодні. Зазначимо, що це дуже активні і виконавчі собаки.

Лабрадор ретривер

Представники цієї породи дуже популярні серед жителів усіх країн. Переможний шлях цієї породи почався з Ньюфаундленду, і тепер лабрадори ретривери є практично в кожній країні світу. Вони, як і ротвеллери, служать у поліції – адже ці собаки здатні виявити навіть невеликі дози наркотиків. Їх використовують як поводитирів люди, сліпі від народження, або ті, хто став сліпим внаслідок нещасного випадку. Крім того, лабрадорів ретриверів використовують як рятувальників.

Бордер-колі

Кінологи всього світу визнають цю породу як найрозумнішу. Ці собаки не нероби, їм подобається працювати. Про бордер-колі навіть говорять, що представники цієї породи живуть, щоб працювати. Дуже легко піддаються тренуванню, доброзичливі, люблять дітей. Загалом можуть бути задіяні і як охоронці, і як няні. У нашій країні ці собаки не так часто зустрічаються, але їх популярність неухильно зростає.

Дивна дружба

Друзі, вам знайоме слово «симбіоз»? Дивне слово, чи не так? Це науковий термін, який означає щось на зразок «рука руку миє». Іншими словами, якщо ви зробите щось для мене, я зроблю щось для вас.

В Аравії є декілька видів метеликів і мурах, між якими дивні стосунки. Ці метелики належать до сімейства блакитниць. Спочатку з'являється маленька гусениця. У процесі росту вона 5-6 разів скидає шкіру. Усе, що вона робить, – це їсть і росте. Ці гусениці беззахисні перед ворогами, і зокрема перед мурашками. Але є мурахи, які люблять жити і, так би мовити, товаришувати з такими гусеницями. Річ у тім, що в цих гусениць на спині є спеціальна залоза, яка виділяє рідину, схожу на мед. Для мурашок цей мед корисний. Тому вони шукають гусениць і їдять цей мед.

Мурашки, у свою чергу, захищають гусениць від ос та жуків. Гусениці і без того потребують допомоги мурах. Якщо виділений мед не з'їли, на гусеницях утворюється пліснява, і вони гинуть. Буває, що мурахи тягнуть або несуть гусеницю у своє гніздо.

Там гусениця з'їдає недорозвинуті мурашині яйця, а мурашки їдять мед.

З часом гусениця створює кокон і виходить з нього чудовим метеликом. Ці метелики бувають різних кольорів, а не лише блакитні.

Чарльз С. Кейс

Почтовые голуби

Птицы и животные могут по-разному помогать людям. Давайте рассмотрим их помощь на примере почтового голубя. Задолго до появления телефонов, телевидения, радио и Интернета эта особая порода голубей много лет успешно использовалась для передачи писем.

В свое время я тоже вырастил немало голубей, и все же у меня никогда не было почтового голубя, но у моих друзей были. Это было весело! Мы сажали голубей в клетки и увозили за многие километры от дома. Затем мы открывали клетку и выпускали голубя, а сами поскорее возвращались домой. В большинстве случаев голуби прилетали первыми и уже ожидали нас на месте.

Во время Первой и Второй мировых войн почтовых голубей часто использовали для передачи сообщений и приказов. Есть сведения, что во время Второй мировой войны немцы привязывали к голубям миниатюрные камеры, которые включались при помощи таймера, когда голуби пролетали над заданной местностью. Таким образом немцы узнавали местонахождение французских частей.

Британский голубь по кличке Шер Амии, пожалуй, самый знаменитый голубь в мире. Во время Первой мировой войны один американский батальон слишком оторвался от основной армии и был окружен врагами. Командование батальона послало сигнал о помощи с почтовыми голубями. Несколько птиц испугались снарядов, но голубка Шер Амии проявила решимость. Несмотря на то, что ее ранило шрапнелью и оторвало лапку, она летела в течение 25 минут, вовремя доставила сообщение в штаб, и батальон был спасен. Сегодня чучело Шер находится в Смитсоновском институте в Вашингтоне. Она была настоящим героем.

Господарочка

Ромашки для мам

У травні в Україні святкують День матері. Його відзначають у другу неділю травня. У 2013 році він припадає на 12 травня. Ви можете потішити своїх матусь ось такими симпатичними ромашками.

Для цього вам потрібно:

- 8 яєць,
- майонез,
- зелена цибуля,
- болгарський перець,
- кріп,
- кільця редису для серединки «ромашки».

1. Відварити яйця у великій каструлі у підсоленій воді – 10-15 хвилин. Злити воду і яйця остудити.
2. Порізати яйця вздовж на 2 частини. Обережно вийняти жовтки і розім'яти їх у мисці. Додати болгарський перець, майонез. Викласти жовткову суміш у білки.
3. З фаршированих яєць викласти дві квітки ромашки. Для серединки ромашок можна використати кільця молодого редису, моркви. Стеблами буде цибуля, а кріп стане травичкою.

Кожній мамі буде приємно отримати такий смачний «букет» у подарунок.

Смачного!

Айсберги

Айсберги находятся в Арктике и Антарктике, где очень холодно. Они образуются на границе между ледником и морем. Громадные куски льда откалываются от ледника и уплывают в сторону экватора. На поверхности видна примерно одна девятая часть всего айсберга. Ученым известны айсберги высотой в 120 метров! Посчитайте, на сколько метров они уходят в глубину. Именно поэтому они опасны для кораблей, особенно ночью, когда их не видно.

Радар помогает кораблям избегать столкновений с другими кораблями, но айсберги – это просто замороженная вода, в которой нет

ни металлов, ни минералов, поэтому радар их не видит.

В ночь на 14 апреля 1912 года корабль «Титаник» приблизился к берегам Ньюфаундленда. Это было его первое плавание, и он считался непотопляемым. Он был покрыт толстыми листами стали и имел многие другие приспособления, которые делали его «самым безопасным кораблем». В ту роковую ночь, когда многие присутствовавшие на борту выпивали, танцевали и праздновали, «Титаник» столкнулся с айсбергом, который пропорол обшивку корабля почти по всей длине. «Титаник» быстро утонул, утянув в водную могилу 1513 человек. Неуязвимый предмет встретился с айсбергом, который, увы, разрушил, нерушимое.

Защитные механизмы у животных

Некоторые насекомые способны сливаться с окружающей средой. Возможно, вы видели нечто, похожее на движущуюся ветку. Но стоит дотронуться до нее – и она становится веткой. В действительности то, до чего вы дотронулись, – это палочник, мастер переодеваний. Можно увидеть, как мотылек летит и приземляется на кору дерева. Но если уже на дереве вы поищите его глазами, то можете и не заметить, поскольку он практически сливается с корой. Вам наверняка приходилось встречаться с чем-то подобным. Вы берете в руки красивый светло-зеленый листик, а обнаруживаете что кузнечик?

Белая куропатка, песец, горностай и заяц-беляк – зимой все они становятся белыми. Это помогает им прятаться среди снега. Скунсы держат врагов на расстоянии при помощи запаха, и немногие животные считают нужным связываться с ними. Вы, несомненно, слышали о дикобразе и его иглах. Опоссум и некоторые виды змей в целях самозащиты могут притворяться мертвыми. У некоторых мотыльков и бабочек на крыльях есть пятна, похожие на глаза, которые держат в стороне птиц, желающих полакомиться ими. Сова может так внушительно нахотлиться, расправить свои крылья и перья, что враги оставляют ее в покое, полагая, что она крупнее, чем на самом деле.

Ящерицы

Ящерицы обладают множеством механизмов защиты от врагов. Один из них – это способность отбрасывать хвост (автоматия), который в некоторых случаях шевелится, отвлекая врага и позволяя ящерице скрыться. Неизвестно, больно ли ящерице, которая теряет хвост, но похоже, что нет.

Желтопузик – яркий пример такого типа защиты. Он похож на змею, но это ящерица. У него нет лапок для ходьбы, и он, как змея, ползает на брюхе. Единственная разница между обычной змеей и желтопузиком заключается в том, что хвост его вдвое длиннее, чем туловище. В момент опасности он отбрасывает часть хвоста. Хвост отрастет заново, но он будет уже короче, чем прежде. При отбрасывании хвост может биться еще три-четыре минуты. Это зачастую отвлекает врага и дает желтопузику время, чтобы скрыться. У ящериц есть разные методы защиты. Например,

жабовидная ящерица выпускает из глаз струю крови на расстояние до 90 см. Другие ящерицы, защищаясь, могут менять цвет. Некоторые напускают на себя важный вид, который отпугивает хищников, это их метод защиты. Австралийская плащеносная ящерица может вставать, подобно лягушке, и вокруг своей шеи надувать кожу, которая становится похожа на зонт позади головы. Она широко открывает рот и шипит.

Это позволяет ей выглядеть намного опасней, чем она есть на самом деле, поэтому большинство хищников оставляет ее в покое.

Майский кроссворд

Веселый English

Учим названия месяцев
на английском

Январь – January – [джэнуари]
 Февраль – February – [фэбруари]
 Март – March – [марч]
 Апрель – April – [эйприл]
 Май – May – [мэй]
 Июнь – June – [джун]
 Июль – July – [джулай]
 Август – August – [аугест]
 Сентябрь – September – [сэптэмбэр]
 Октябрь – October – [октобэр]
 Ноябрь – November – [новэмбэр]
 Декабрь – December – [дэсэмбэр]

Task 1

Найди название этого месяца среди букв.

Jee

Task 2

Впиши в сетку
крестворда
недостающие
буквы. Названия
какого месяца
недостает в
крестворде?

Task 3

Какие три месяца начинаются
на букву "j" в английском языке?

1. _____
2. _____
3. _____

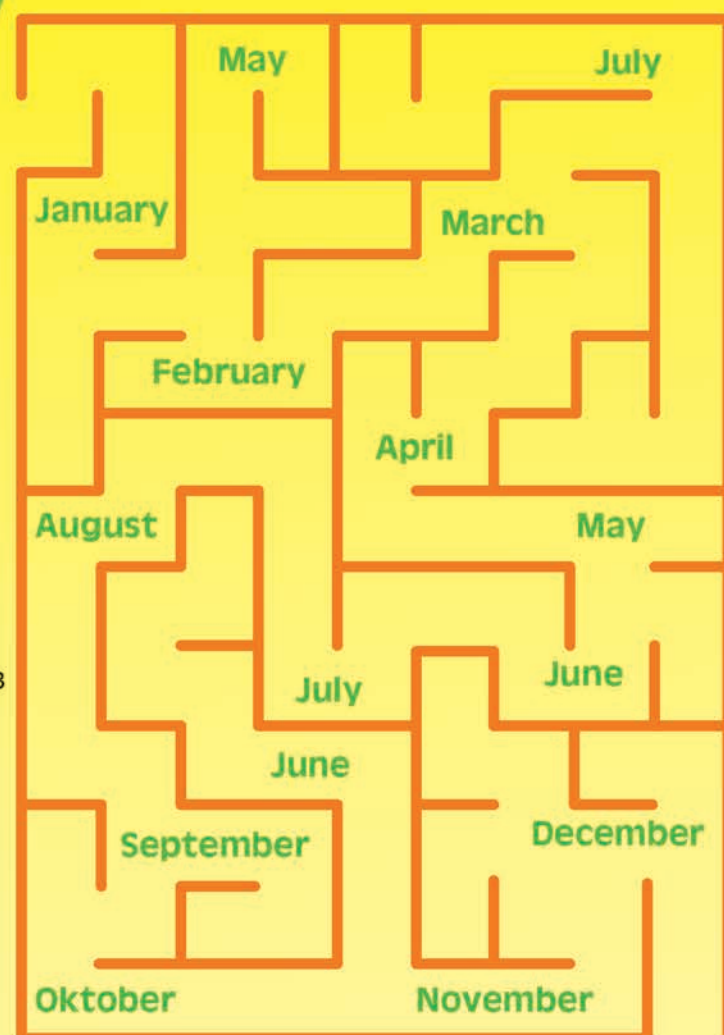
Task 3

Месяца перепутались. Совсем не понятно,
где летние, а где зимние?
Проведи стрелочки от названия
времени года к месяцу.

Task 4

Пройди
лабиринт,
сбрав все
названия месяцев
по порядку.
Будь внимателен!
Если названия
стоят не по
порядку,
ты можешь
зайти
в тупик.

Марія Власюк

Прищеплення серця

Дідусь Андрій проходив між деревами, оглядаючи свій садок. Прийшов час підготувати дерева і кущі до літа: почистити кущі малини, обрізати смородину, обкопати дерева. Недалеко від абрикоса росло молоденьке деревце – принесене з лісу яблунька-дичка. Дідусь ніжно погладив її гілочки з набухлими бруньками: «Час уже тебе й прищепити, щоб родила ти не гіркі дички, а смачні солодкі яблунька». Раптом приємні роздуми дідуса обірвали різкі звуки сварки, що долинули з дороги: «Хто ж там так гнівно перегукується?» Підійшовши до огорожі, дідусь побачив, що хлопчики, які до цього грали на ґрунтовій дорозі у футбол, облишили свою гру і сварилися. Серед усіх найголосніше викрикував і нервово розмахував руками його внук Віталік.

– Віталіку, Віталіку! – гукнув дідусь. – Ходи-но сюди, мені потрібна твоя допомога.

Хлопчик поплівся у двір. Гра була обірвана сваркою, й інші «футболісти» також розійшлися по своїх домівках.

– Що сталося, Віталіку? Чому ти так кричиш і обурюєшся?

– Ну, – Віталік говорив збуджено і нервово, – це все той Тарас, він не зловив жодного м'яча, через нього ми прогнали!

– Давай поміркуємо, – дідусь присів на порозі, – для чого ви граєте у футбол: щоб виграти чи щоб гарно провести з друзями час? А ти заради футболу втратив друга. Розгубиш усіх друзів, і ні з ким буде грати.

– Я розумію, це недобре, що я накричав на Тараса, – зітхнув Віталік. – Але інколи я просто не можу стриматися.

– Це проблема твого сердечка, треба його прищепити.

– Як це, прищепити? – не зрозумів онук.

– Так, як деревце прищеплюють, щоб воно родило хороші плоди, – загадково усміхнувся дідусь. – Ходи, я тобі покажу.

Дідусь виніс з клуні декілька гіллячок з набухлими бруньками, целофанову плівку, склянку із садовою сумішшю і гострий ніж, і вони пішли разом до тієї молоденької дички, яку дідусь нещодавно оглядав.

Поки Віталік тримав прищепи – гілочки з сортової яблуньки, дідусь обережно зрізав косо одну гілочку на дичці, а потім

швидко і майстерно притулив до зрізу прищепу, змазав садовою змазкою і обкрутив плівкою.

– А тепер, як Бог допоможе новій гілочці прижитися, ця яблунька вже не буде родити, як раніше, дички, а буде родити такі ж смачні яблунька, як і та яблунька, з якої ми взяли гілочку і прищепили їй.

– Дідусю, невже таке може бути?! – дивувався хлопчик.

– Усі дерева в цьому садку я прищепив своєю рукою, – відповів дідусь. – А пам'ятаєш, я тобі говорив про прищеплені серця?

– Так, але ж серце – не дерево!

– Чимось і серце схоже на дерево. Усі ми, на жаль, народжуємося в цьому грішному світі, і наші серця, наші характери не здатні приносити добрий плід. Злість, роздратованість, заздрість, ненависть – ось плоди неприщепленого серця. Але наш дбайливий Садівник, Господь, може прищепити зі Свого характеру, щоб наше серце «родило» Його плід: радість, мир, довготерпіння, любов...

– Я б дуже хотів, дідусю, щоб у моєму серці завжди була радість і мир і не було злості, – щиро відповів Віталік.

– Нас Господь наділив правом вибору, і без нашого дозволу Бог нічого не буде робити в нашому серці. Проте якщо ми Йому дозволимо, то Він змінить наше серце. Просто в молитві щиро скажи Богу про це, і Господь обов'язково зробить у твоєму серці хороші зміни.

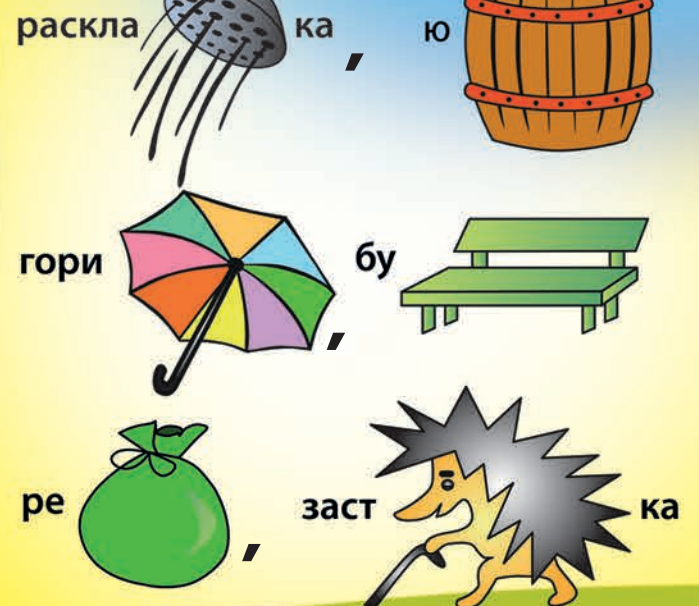
Пройшло декілька років, збираючи з дідусем яблука в саду, Віталік побачив на молодій яблуньці червонобокі плоди.

– Що це за яблунька? – запитав він.

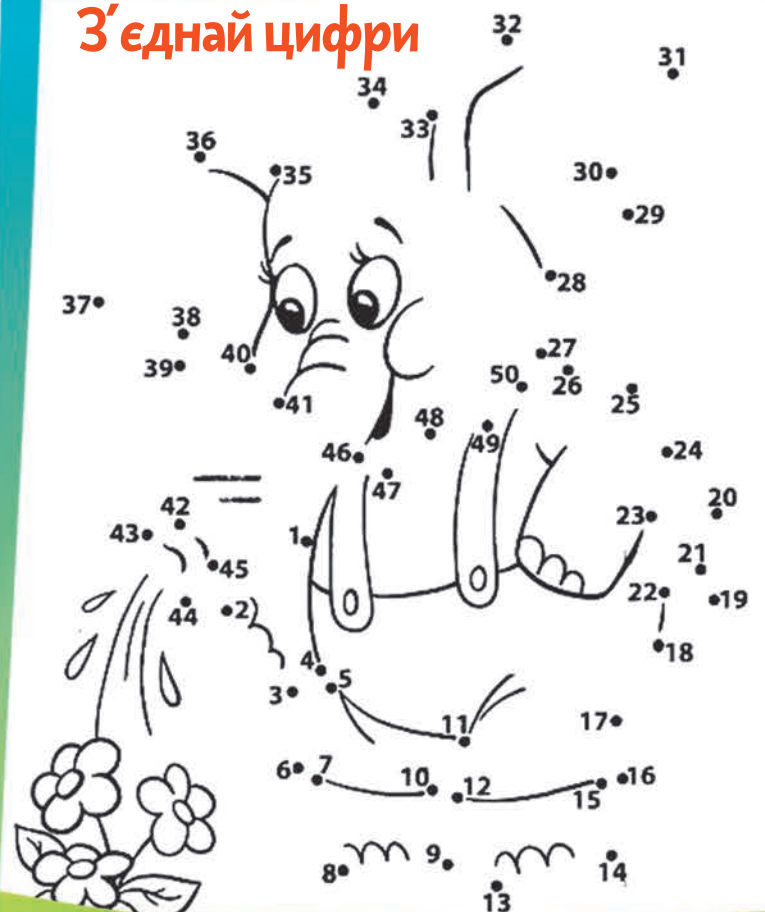
– Та це ж та сама, що ми з тобою прищепили, – відповів, усміхаючись, дідусь.

Віталіку було надзвичайно приємно скуштувати солодке яблуко, що вродилося таким чудовим способом. А дідусеві ще приємніше було помічати, що його внук з кожним роком ставав усе більше стриманішим і в його характері з'являлося все більше хороших плодів.

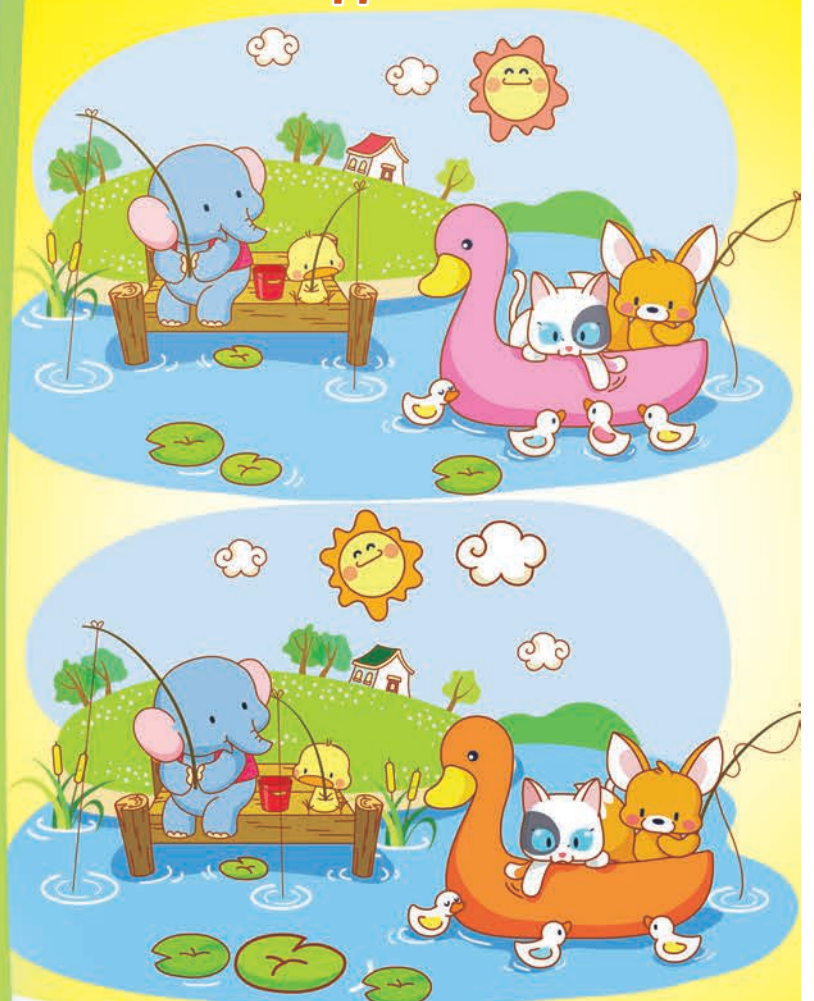
Реші ребус

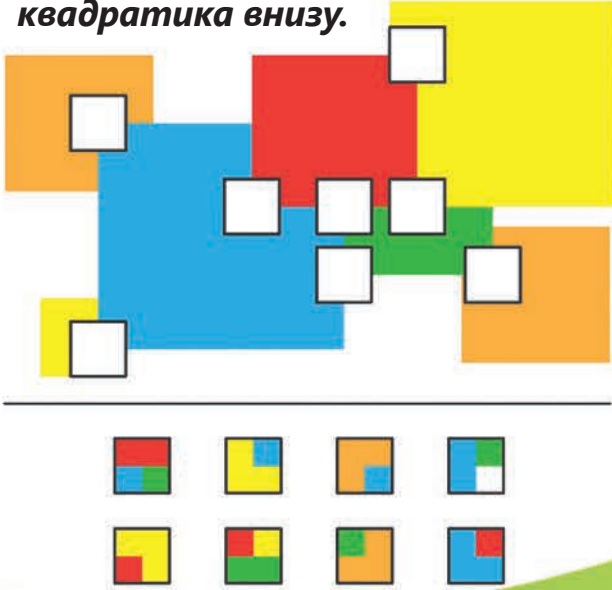
З'єднай цифри

Найди отличия

Найди место для каждого
квадратика внизу.

Раскрась
по цифрам

- 1 – голубой
- 2 – фиолетовый
- 3 – желтый
- 4 – оранжевый

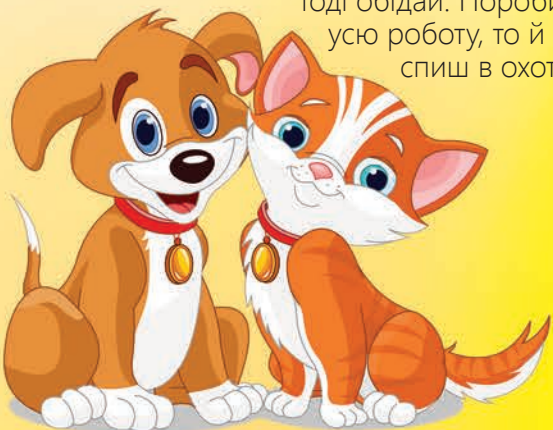
Кіт і пес

Приятелювали собі собака та кіт. Пес цілими днями допомагав господареві пасти череду, а темними ночами гавкотом відганяв злодіїв від оселі. Смачно їв те, що господар давав, та міцно спав. От кіт і питає у пса:

– Скажи, як це так: життя у тебе таке клопітке, а ти і їси всмак, і спиш добре? Я живу в теплі та добрі, без турбот, хіба що іноді мишу піймаю. Проте не маю ні спокійного сну, ні смаку до їди.

А пес відповідає котіві:

– Потрудись, побігай, а тоді обідай. Поробиш усю роботу, то й поспиш в охоту.

Тварини роблять добро

Тварин навчають різних навичок, полегшуючи та покращуючи життя багатьом людям. Інколи вони навіть рятують життя. Роберт Фостер з Бостона, штат Массачусетс, під час автомобільної аварії ушкодив шию і його повністю паралізувало. Життя його було сповнене відчаю, поки в нього не з'явилася Хелліон – мавпа – капуцин, яких використовують шарманщики. Вона була навчена допомагати Фостеру. Хелліон могла відчиняти двері, вмикати світло, вставляти касети в магнітофон, виймати з холодильника продукти і годувати Роберта. Вона могла, наприклад, взяти упаковку соку, встромити соломинку і тримати, доки Роберт п'є. Хелліон приносить усе, чого Роберт потребує, або пересуває за його проханням предмети. Як вона

його розуміє? Її навчили реагувати на світло. Роберт, тримаючи в роті світлову указку, вказує на об'єкт, а Хелліон слухняно виконує завдання. За це вона отримує нагороду – кульки зі смаком банана, які знаходяться за спинкою крісла Роберта.

У Каліфорнії військово – морський флот США використовує дельфінів, щоб передавати інструменти людям, котрі працюють у підводних лабораторіях на глибині 60 метрів. Це значно легше, ніж послати водолаза, і значно швидше. Морських левів навчили спускатися на дно і чіпляти до тросів ракети, які впали на дно океану, щоб їх можна було підняти. У південному Таїланді макаки допомагають селянам діставати кокосові горіхи з найбільших пальм.

Ластівка і горобець

Раз навесні літали на полі ластівка і горобець. Ластівка ловила комах і хробаків, а лінивий горобець видзьобував з ріллі свіжопосіяну яру пшеничку. Надзьобавшись досита, спитав горобець у ластівки: «Чуєш, сусідо, чому-то вас, ластівок, всі люди люблять і шанують, а нас, горобців, недолюблюють, а навіть і гонять?»

На те мудра ластівка сказала так: «Бо ми, ластівки, виїдаємо тисячі комах,

хробаків, гусениць, шкідників, які б винищили людям сади, городи, поля і ліси; а ви, горобці, замість того, щоб робити те саме, що ми, крадете чуже, готове зерно з комори господаря. Чи ж за те мають вас люди ще й любити? виправтесь, робіть добро, й уникайте злого, а тоді і вас будуть люди шанувати».

Тільки той достоїн пошанування, хто добрий і своєю чесною працею приносить користь.

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті. (Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Віктор Джердж, 7 років

Максим Ільницький, 9 років

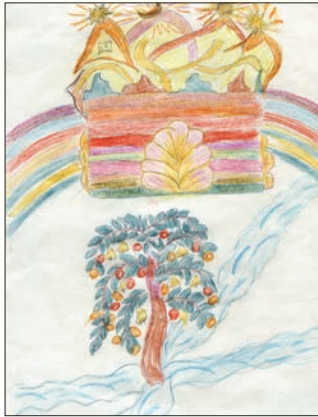
Даша Посуховська, 7 років

Даша Посуховська, 7 років

Юлія Іваницька

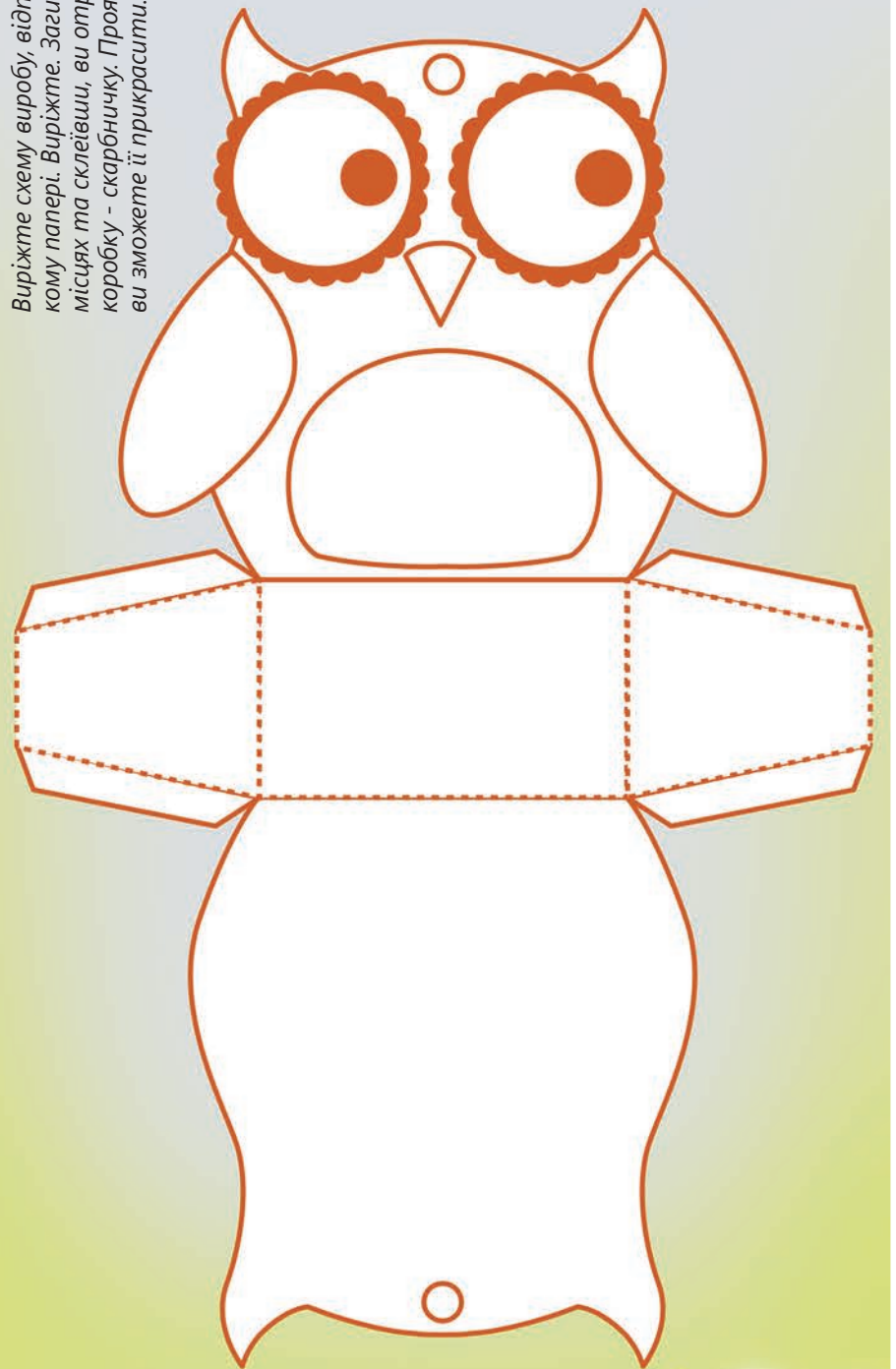
Марк Вождяєнко, 6 років

Настя Адамчик, 12 років

Виріжте схему виробу, відтворіть її на цупкому папері. Виріжте, загинаючи у вказаних місцях та склеївши, ви отримаєте чудову коробку - скарбничку. Проявивши фантазію, ви зможете її прикрасити.

1 березня 2013 року
НОВИЙ телеканал "Надія"
 розпочав мовлення
 на супутнику Астра (Сіріус).
 Тепер 24 години на добу
БЕЗПЕРЕРВНОГО
ПОЗИТИВНОГО
ТЕЛЕБАЧЕННЯ!

Тепер вічні цінності ще ближче

Наші параметри: Канал: Nadiya TV Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх. д. Частота прийому: 12.284 МГц Поляризація: (V), FEC 3/4 Швидкість потоку: 27.500 Мбіт/с	ТЕЛЕКАНАЛ НАДІЯ ВАРТО ДИВИТИСЬ www.hopechannel.info
--	--

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
 Видавець — християнське видавництво
 «Джерело життя»
 Адреса: 04071, м. Київ,
 вул. Лук'янівська, 9/10—А
 e-mail: dzherelo@ukr.net;
 тел.: (044) 467-50-68
 (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
 «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Відповідальний редактор: Інна Джердж
 Дизайн та верстка: Юлія Сміль, Світлана Сміль
 Над номером працювали: Марина Становкіна,
 Ольга Бокова
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua